

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Έτος 9ο - Αριθμός Φύλλου 33 - Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2001 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 Αθήνα 11527

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΧΡΟΝΟ

Η Ανατολή του 2002 πήρε τη θέση της στο νέο χρόνο που βρίσκεται στο μέλλον.

Το μέλλον που είναι άπειρο. Όμως η αρχή του βρίσκεται στο παρόν, στο σήμερα, ενώ οι ρίζες του χάνονται στο παρελθόν.

Το παρελθόν βέβαια έχει περάσει, δε γυρίζει πίσω. Όμως αυτό διαμορφώνει το μέλλον. Βλέποντας τι κάναμε, τι δεν κάναμε, τι έπρεπε να κάνουμε και επισημαίνοντας τα σφάλματά μας, προσπαθούμε να προχωρήσουμε στο μέλλον σωστά χωρίς τα σφάλματα και τις παραλείψεις του παρελθόντος.

Παρελθόν και μέλλον είναι άπιαστα. Εκεί που πρέπει να στηριχτούμε για να λάβουμε αποφάσεις, σύμφωνα με τις οποίες θα κινηθούμε στο νέο χρόνο, είναι το παρόν, το σήμερα, το τώρα. Τώρα με την ανατολή του νέου έτους πρέπει να δούμε τι θα κάνουμε, πώς θα πορευτούμε στο 2002. Και η πορεία μας δεν είναι άλλη από αυτή που μας ορίζει η ορθόδοξη πίστη και η σοφία των προγόνων μας: Η αγάπη, η ηθική, η δικαιοσύνη, η εργατικότητα, η πίστη στο Θεό και στις παραδόσεις μας. Το κάθε νέο και προοδευτικό που θα υιοθετούμε να είναι σύμφωνο με όλα τα παραπάνω. Έτσι όσο ζοφερός κι αν φαίνεται ο κόσμος γύρω μας, εμείς θα τον μετατρέψουμε σε αίσιο, σε χαρούμενο, σε ευτυχισμένο. Μόνο έτσι θα υλοποιηθούν οι ευχές που δίνουμε και παίρνουμε αυτές τις μέρες.

Δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι ο χρόνος που πέρασε ήταν καλός για την ανθρωπότητα. Πληγές είναι ακόμα ανοιχτές: Στη Νέα Υόρκη, στο Αφγανιστάν, στην Παλαιστίνη, στην Κύπρο, στα Σκόπια, στη χώρα μας (πλημμύρες, σεισμοί, λαθρομετανάστες, λειψυδρία). Όλα αυτά βέβαια είναι θλιβερές πραγματικότητες που κανείς δεν μπορεί να τις αμφισβητήσει. Όμως δεν φοβίζονται ανθρώπους που κοιτάζουν με αισιοδοξία το μέλλον.

Δεν θα καθίσουμε λοιπόν, εμείς οι Αγχιαλίτες με σταυρωμένα τα χέρια, δεν θα αφεθούμε στην κακή μοίρα που εμείς οι ίδιοι οι άνθρωποι δημιουργούμε. Σαν απόγονοι ηρωικών - καρτερικών ανθρώπων που δάμασαν το θανατηφόρο βάλο και τον μετέτρεψαν σε πηγή πλούτου και υγείας, χωρίς να χάσουν το χαρούμενο ταμπεραμέντο και τη διάθεση για γλέντι, τραγούδι και διασκέδαση, ας βαδίσουμε στα χνάρια τους. Το παράδειγμά τους ας μας εμπνέει.

Ας προσπαθήσουμε να μετατρέψουμε τις δυσάρεστες καταστάσεις σε ευχάριστες, τις λύπες μας σε χαρές. Ας ζήσουμε και ας απολαύσουμε κάθε στιγμή όπως έρχεται, χωρίς μιζέρια. Ας δούμε το ποτήρι μισογεμάτο.

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΧΕΛΙΝΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

Α'. Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Παραπονέθηκαν στην εφημερίδα μας επαγγελματίες της αγοράς για την κατάσταση των πεζοδρομίων και του οδοστρώματος. Σε πολλά μέρη υπάρχουν σκουπίδια που βρωμίζουν τον τόπο. Καφάσια γεμάτα με προϊόντα που σαπίζουν και ώσπου να πεταχτούν κάνουν εβδομάδες. Τα πεζοδρόμια είναι άνω - κάτω. Αλλού είναι σε βάθος και αλλού υπερυψωμένα με εμπόδια μεταξύ τους. Τα απορριμματοφόρα περνούν μετά τις 9 το πρωί για να μαζέψουν τα σκουπίδια και όχι κάθε μέρα.

Κάτι πρέπει να γίνει για να διορθωθεί η κατάσταση. Και δεν το βλέπουμε δύσκολο. Λίγη καλή θέληση και συστηματικός έλεγχος από την Αστυνομία και το Δήμο.

Η εφημερίδα μας πολλές φορές αναφέρθηκε στην καθαριότητα και στην κατάσταση των πεζοδρομίων, αλλά προσκρούει σε «ώτα μη ακουόντων». Ας ελπίσουμε ότι αυτή τη φορά η φωνή των επαγγελματιών θα εισακουσθεί.

Β'. ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Οι δημόσιες τουαλέτες της αγοράς εξακολουθούν να παραμένουν κλειστές με καρφωμένη άκομψα την κεντρική πόρτα. Πολλοί δημότες αγανακτισμένοι, παρατήρησαν και μας παρακάλεσαν να δημοσιεύσουμε το εξής: Υπάρχει και δεύτερη πόρτα, στην πίσω πλευρά που κάποιοι έχουν το προνόμιο να τις χρησιμοποιούν, αφού διαθέτουν κλειδί.

Εμείς αγανακτούμε μαζί με τους μη προνομιούχους και φωνάζουμε: «Ε! όχι διακρίσεις και στους κ..... μας κ. Δήμαρχε!

ΣΤΑ ΕΝΝΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΠΗΚΕ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Στον ένατο χρόνο ανελλιπούς έκδοσης βρίσκεται η Εφημερίδα ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ. Εννιά χρόνια ταπεινής διακονίας στην προκοπή και ανάπτυξη της όμορφης Νέας Αγχιάλου, που δεν αλλάζουμε με τίποτα στον κόσμο! Εννιά χρόνια με ευχάριστες και δυσάρεστες εμπειρίες, αλλά πάντα με τη δική σας συμπαράσταση και κατανόηση, αγαπητοί αναγνώστες, για το καλό αυτού του τόπου.

Σας ευχαριστούμε όλους ειλικρινά και ευχόμαστε ο Θεός να μας δίνει υγεία και κουράγιο για συνέχιση του έργου μας.

ΥΠΕΝΘΥΜΗΣΗ - ΕΚΚΛΗΣΗ

Σε εκκλήσεις που κάναμε σε προηγούμενα φύλλα της εφημερίδας μας ανταποκρίθηκαν πολλοί αναγνώστες μας και εξόφλησαν ή ενίσχυσαν την εφημερίδα. Αυτούς τους ευχαριστούμε.

Όμως το οικονομικό πρόβλημα παραμένει οξύ και γι' αυτό παρακαλούμε, όσους δεν ανταποκρίθηκαν στην έκκληση (και είναι αρκετοί), να το ξανασκεφτούν και να φροντίσουν για την εξόφληση.

Υπενθυμίζουμε ότι η ετήσια συνδρομή είναι μόνο 1.000 δρχ. Εάν όμως αγαπάτε την εφημερίδα «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ» γίνονται δεκτές και μεγαλύτερες οικονομικές ενισχύσεις.

Τις συνδρομές σας να στέλνετε στη διεύθυνση
Αθανάσιον Κιλμπασάνη
Τραπεζούντος 5 - 11527

Αθήνα

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας εύχεται στα μέλη και στους συμπατριώτες του Χρόνια Πολλά Χαρούμενες γιορτές και Καλή Χρονιά Δημιουργική.
Σ' όλο τον κόσμο ειρήνη και προκοπή στην Ελλάδα και στη Νέα Αγχιάλο

ΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΕΣ

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΥΖΗΤΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

1) ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ

1) Επιχείρηση ύδρευσης - αποχέτευσης στο Δήμο Ν. Αγχιάλου και έγκριση της μελέτης σκοπιμότητας της επιχείρησης.

2) Ψήφιση πίστωσης 6.973.708 δραχ. για πληρωμή διαφόρων οφειλών του Δήμου.

3) Εκτέλεση έργων καθαριότητας παραλιακών οικισμών.

4) Επισκευή και συντήρηση αγροτικών και δημοτικών δρόμων οικισμών, συνολικού προϋπολογισμού δαπάνης 2.360.000 δραχ. το καθένα.

5) Έγκριση μελέτης διαφόρων τμημάτων των οδών Σταυρίδη και Ελλ. Αεροπορίας.

2) ΤΟ ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

ΟΜΟΦΩΝΑ εγκρίθηκε σε συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Νέας Αγχιάλου το Τεχνικό Πρόγραμμα του Δήμου για το 2002, ενώ στην ίδια συνεδρίαση αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία και η αύξηση των τελών καθαριότητας και φωτισμού κατά 2,5% για το επόμενο έτος.

Στο Τεχνικό Πρόγραμμα του Δήμου, που είναι συνολικού προϋπολογισμού 600 εκ. δρχ. περίπου, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνονται:

*Κατασκευή καταστημάτων στην οδό 30ης Ιουλίου, προϋπολογισμού 100 εκ. δρχ.

συνέχεια στη σελίδα 4

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Αθήνα, 28 Δεκεμβρίου 2001

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΟΡΤΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, μαζί με τις ευχές για Χαρούμενο ειρηνικό και δημιουργικό τον καινούργιο χρόνο 2002 σας προσκαλεί να γιορτάσουμε κι εφέτος αδελφικά και χαρούμενα το κόψιμο της βασιλόπιτας την Κυριακή 20 Γενάρη από τις 12 μεσημέρι μέχρι 5 μ.μ.. στην κοσμική ταβέρνα «ΜΕΓΑΡΙΤΗΣ» στο Παγκράτι - Πλατεία Πλαστήρα, στη διασταύρωση των οδών Αρχιμήδου και Φερεκίδου, κοντά στον Άγιο Σπυρίδωνα, τηλ: 7012155 και 7520227, όπως και πέρσι.

Το σερβίρισμα θα γίνει γύρω στη 1.

ΜΟΥΣΙΚΗ: Δυο κιθάρες με πλούσιο ρεπερτόριο από παλιά και νέα τραγούδια.

Συγκοινωνίες που εξυπηρετούν: Τρόλλεϋ, 4 Αγ. Αρτέμιος, 11 Κολιάτσου - Παγκράτι, 2 Κυψέλη - Παγκράτι. Λεωφορεία: Κηφισιά - Δέλτα Φαλήρου, Χαλάνδρι - Δέλτα Φαλήρου, Σύνταγμα - Βύρωνα και Σύνταγμα Νέα Ελβετία αριθ. 209 και 210.

ΜΕΝΟΥ:

ΟΡΝΤΕΒΡ: Ορεκτικά διάφορα.

ΚΥΡΙΩΣ ΠΙΑΤΟ: Μπριζόλα χοιρινή, Μοσχάρι νουά, ή κοτόπουλο, ή ψάρι, τυρί φέτα, σαλάτα εποχής.

ΕΠΙΔΟΡΠΙΟ: Σιμιγδαλένιος πολίτικος χαλβάς.

ΠΟΤΑ: Κρασί χύμα 1200 δρχ. το κιλό (3,52 ΕΥΡΩ), και εμφιαλωμένα διάφορα. Αναψυκτικά 300 δρχ. (0,88 ΕΥΡΩ), μπίρες 500 δρχ (1,47 ΕΥΡΩ).

ΤΙΜΗ: Κατ' άτομο 4.500 δραχμές (13,206 ΕΥΡΩ) εκτός των ποτών.

Στη συνέχεια θα σερβιριστεί η βασιλόπιτα με ΠΑΡΑ και τα γνωστά μας ΓΙΕΜΙΣΙΑ. Θα ακολουθήσει το σχετικό Αγχιαλίτικο γλέντι με χορό και τραγούδι συνοδεία κιθάρας.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ: Η πρόσκληση αυτή ισχύει και για Γεν. Συνέλευση του Συλλόγου, για ενημέρωση των μελών στον ισολογισμό και τα πεπραγμένα της χρονιάς.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ στους: Θανάση Κιλμπασάνη τηλ. 7709084, Ευαγγελία Αργυροπούλου τηλ. 7513585 και Στέλιο Αργυρόπουλο 8814264. Ελάτε να γιορτάσουμε όλοι μαζί παραδοσιακά με τις οικογένειές μας ξεσηκώνοντας όσο το δυνατό περισσότερους συμπατριώτες και φίλους μας.

Οι δηλώσεις συμμετοχής σας το αργότερο μέχρι 18.1.2002.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΧΡΟΝΟ

συνέχεια από σελ. 1

Καθώς περνούν τα χρόνια μεγαλώνουμε, γερνάμε. Όμως ποτέ μη φέρουμε στο νού μας απαισιόδοξες σκέψεις. «Η ζωή είναι ωραία ως το τέλος...» και μαζί με τον ποιητή και τον μουσικοσυνθέτη ας φιλοσοφίσουμε τραγουδώντας: **«Ζήσε λοιπόν το σήμερα, μια κι όλα είναι εφήμερα και η ζωή η άχαρη ευθύς ας γίνει ζάχαρη...».**

Όλα αυτά βέβαια ακούονται κάπως γενικά και συνηθισμένα τέτοιες μέρες, γι' αυτό ας αναφερθούμε και σε μερικά συγκεκριμένα θέματα, που σαν καλοί Αγχιαλίτες, δεν πρέπει να μας διαφεύγουν και να τα δώσουμε προτεραιότητα στο χρόνο που μόλις άρχισε:

* Οι Αγχιαλίτες που ζούμε στην Αθήνα, αν θέλουμε να μη χαθούμε στο χάος της Πρωτεύουσας και να διατηρήσουμε την ταυτότητα της καταγωγής μας, πρέπει να συσπειρωθούμε γύρω από το Σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας, να έχουμε συνεχή - ζωντανή παρουσία και συνέπεια στις οικονομικές μας υποχρεώσεις, ώστε το Δ.Σ. του Συλλόγου να μπορέσει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του. Μια από τις υποχρεώσεις κάθε μέλους είναι να γνωστοποιήσει την ύπαρξη του Συλλόγου σε νέους Αγχιαλίτες που εγκαθίστανται στην Αθήνα και να τους προτρέψει να γραφτούν στο Σύλλογο και να γίνουν συνδρομητές στην εφημερίδα μας.

* Το μουσείο, για να στεγαστούν και να εκτεθούν τα πλούσια αρχαιολογικά ευρήματα είναι ένα μεγάλοπνοο έργο. Δεν είναι εύκολη η πραγματοποίησή του και μάλιστα άμεσα, αφού κάθε τόπος με αξιόλογα ή μη αρχαιολογικά ευρήματα ζητά δικό του μουσείο. Όμως η δημιουργία του θα αλλάξει ριζικά το πολιτιστικό τοπίο της Ν. Αγχιάλου. Γι' αυτό πρέπει να κινητοποιηθούν όλοι οι φορείς, όχι μόνο ο Δήμος και με συνεχείς και δυναμικές παραστάσεις στις αρμόδιες υπηρεσίες να το απαιτήσουν. Ακόμη και οι μαζικές κινητοποιήσεις δεν πρέπει να αποκλειστούν.

* Το πανέμορφο δασάκι της δεξαμενής που κάηκε πριν από αρκετά χρόνια μένει αφύτευτο, σκελετωμένο. Έγιναν μερικές προσπάθειες τα τελευταία χρόνια, φυτεύθηκαν μερικά δενδρύλλια, όμως δεν έμεινε κανένα, αφού δεν υπήρξε σοβαρή προσπάθεια για την αναδάσωσή του. Είναι προφανές ότι ό,τι έγινε, έγινε για να λέμε ότι αναδασώθηκε ο λόφος της δεξαμενής. Και όμως το δασάκι αυτό ήταν πνεύμονας και ομορφιά για την Αγχιάλο. Όλα τα χαμηλοβούνια που την περιβάλλουν είναι σπανά, καμένα, στερημένα κάθε βλάστησης, αξιοθρήνητα. Γίδια να βόσκουν αγρίως και δεν αφήνουν ούτε θάμνο να αναπτυχθεί. Και το χειρότερο δεν ενδιαφέρεται ούτε ο Δήμος Ν. Αγχιάλου, ούτε η δασική υπηρεσία. Κρίμα! Στο Δήμο πέφτει η ευθύνη να κινητοποιήσει όλους όσους μπορούν να βοηθήσουν ώστε να γίνει σωστή δουλειά και όχι όπως τα περασμένα χρόνια.

Ας φυτευθεί τουλάχιστο το δασάκι της δεξαμενής!

* Η καθαριότητα των δρόμων, με προτεραιότητα στα πεζοδρόμια, πρέπει να προσεχθεί περισσότερο. Έτσι όπως είναι σήμερα τα πεζοδρόμια δεν εκπληρούν το σκοπό της ύπαρξής τους. Δεν μπορεί να βαδίσει κανείς σ' αυτά. Δεν είναι ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ όπως εννοεί η λέξη. Είναι σκουπιδότοπος αποθήκες άχρηστων και χρήσιμων υλικών, χώροι για ετήσια απόθεση γεωργικών εργαλείων, ανθόκηποι και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί νους ανθρώπου. Εδώ αρμόδιος κατά κύριο λόγο είναι ο Δήμος, αλλά έχει μερίδιο και η αστυνομία και ο κάθε Νεοαγχιαλίτης που αγαπά αυτό τον τόπο.

Εμείς επισημαίνουμε στο Πρωτοχρονιάτικο μήνυμα της Εφημερίδας μας μερικά από τα πολλά άμεσης προτεραιότητας. Όλοι ας επιστρατεύουμε για την υλοποίησή τους.

Ο καθένας ας εργαστεί φιλότιμα από τη σκοπιά του.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΑΧΕΛΙΝΕΣ ΙΔΙΩΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ

Θα σε δώκω μια και θα δαγκας'ς ντη γης
Θα σε δώκω μιά και θα σ' έρτ' ο ουρανός σφοντίλ'.
Θα σε δώκω μιά και θα σε δωκ' κι ο τοίχος 'κόμα μια
Θα σε δώκω μιά και θα δγεις ντο κείθενα πε κείθενα
Θα σε δώκω μιά και θα κολλησ'ς στο τοίχο σα χαλκομανία.

Θα σε ρίξω κατ' σα σκατό
Θα σε ρίξω κατ' και θα σκάσ' ο κώλος σα κυδών'.
Θα σ' ντο στράψω (ντον πάτσο) και θα μανίξ'.
Θα σε κυνηγήσω ώσπου να πατήσ'ς χιόν'.
Θα σε κάνω οχτακός'ς οκάδες
Θα σ' αρχίσω στις γλήγορες και θα σε κάνω τοπ' στο ξύλο.

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2002

ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΤΗΝ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '30

Ο κόσμος φορώντας τα καλά του περιμένει το караβάκι για κάποια εκδρομή. Διακρίνεται η

παλιά σκάλα μπροστά στο τελωνείο, κρασοβάρελα για καθαρισμό με θαλασσινό νερό,

μια ντάνα με μπάλες άχυρου για φόρτωμα σε καΐκι, το σπíti του Δρακόπουλου και το Δημοτ. Σχολείο στο βάθος.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΟΧΙ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΧΟΡΩΔΙΑΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Την Πρωτοχρονιά, ημέραν Πέμπτην και ώραν 3ην μ.μ. θα δοθή εις το Δημοτικόν Σχολείον καλλιτεχνική συναυλία της μικτής χορωδίας του Φιλοπροόδου Συλλόγου υπό την διεύθυνσιν του κ. Γεωργίου Λίβα και με σύμπραξιν της μαθητικής χορωδίας του Δημοτικού Σχολείου. Ενδιαμέσως θα εκτελεσθούν και ενδιαφέρουσai απαγγελία παρά της διδος Μπούλας Τσάτσου. Το καταρτισθέν πρόγραμμα της συναυλίας έχει ως ακολούθως.

Πρόλογος - Μέρος Α'

1) Άγια νύχτα (μικτή χορωδία) Μουσική Κρούντερ, 2) Ριγολέτος (ανδρική χορωδία) Μουσική Βέρντι, 3) Γαλάζιος Δούναβις (ανδρική χορωδία) Μουσική Στράτους. Μέρος Β'

1) Στη Βηθλεέμ μαθητική χορωδία, 2) Πάει ο παλιός ο χρόνος (μαθητική χορωδία)

Μέρος Γ'

1) Παρασκευούλα (ανδρική χορωδία) δημώδες, 2) Του Βόλου το λιμάνι (ανδρική χορωδία) μουσική Πολυχρονίδη, 3) Κεφαλλωνιτοπούλα (ανδρική χορωδία) Καντάδα, 4) Λομπάρδοι (απόσπασμα όπερας) μουσική Βέρντι.

Η γενική είσοδος ωρίσθη εις 5 δραχμάς, τα δε έσοδα της συναυλίας θα διατεθούν προς ενίσχυσιν του εκπολιτιστικού έργου του Συλλόγου.

Αχελινές Λέξεις

- Αγκιόζ'ς, αγκιόζο, αγκιόζ'κο: αλλήθωρος
- αλασόν'(το):γλυκάνισο
- αλέστα: αμέσως,πρόθυμα
- αραντίζω: ψάχνω
- γαλέντζια (τα): τσόκαρα
- γιαμενιά: τα κυριακάτικα φτηνά παπούτσια

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΝΟΜΙΣΜΑ Από τον Κατελή Βίγκλα

Ο Παναγής μπήκε κρυφά στον αρχαιολογικό χώρο. Ήταν νύχτα, ο χώρος ήταν περιφραγμένος αλλά αυτό δεν τον εμπόδισε. Είχε μαζί του τον ανιχνευτή μετάλλων. Δεν ήταν κανένα πολύ εξελιγμένο εργαλείο αλλά αυτό δεν τον απασχολούσε. Ήδη ανιχνεύοντας με αυτόν τις παραλίες μάζευε διάφορα νομίσματα που χάνονταν από τους λουόμενους. Με τον φακό στο χέρι και το μηχάνημα στο άλλο έψαχνε στα τυφλά σχεδόν. Εκεί που έψαχνε ήταν χώρος που μόλις είχε ανασκαφεί. Σε λίγο ο ανιχνευτής έδωσε σήμα: έβγαλε το σκαλιστηράκι του και με βάνουσες κινήσεις έσκαψε το υποδεικνυόμενο σημείο. Μετά από κόπο ανακάλυψε ένα κομματάκι φαγωμένο μέταλλο. Το πήρε και το έβαλε στην τσέπη του. Άκουσε όμως βήματα εκεί κοντά έξω από τον χώρο που βρισκόταν και αμέσως έκλεισε τον φακό. Έσκυψε και περίμενε. Όταν έγινε πάλι ησυχία συνέχισε το ψάξιμο. Δεν βρήκε τίποτε άλλο, παρόλο που έψαχνε αρκετές ώρες. Ο φύλακας συνήθως κοιμόταν κι έτσι δεν ανησυχούσε. Τελικά έφυγε σχεδόν άπρακτος. Σχεδόν. Διότι είχε βρει κάτι. Όταν πήγε σπíti του έβγαλε το κομματάκι μέταλλο και το περιεργάστηκε. Αφού το καθάρισε από τα χώματα τότε φάνηκε μία απaráμυλλη λάμψη.

Το νόμισμα που είχε βρει ήταν χρυσό. Η χαρά του Παναγή δεν περιγράφταν. Βέβαια δεν ήξερε τι είχε στα χέρια του. Και ούτε θα μάθαινε ποτέ. Δεν γνώριζε πολλά από αρχαιολογία και ιστορία. Δεν ήξερε ότι είχε στα χέρια του ένα solidus aureus, ένα χρυσό βυζαντινό νόμισμα που κόπηκε στα χρόνια του Θεοδοσίου του Μεγάλου. Ήταν την περίοδο του 390 μ.χ. τότε που έγινε η σφαγή στον Ιππόδρομο της Θεσσαλονίκης. Οι Γερμανοί μισθοφόροι είχαν προστριβές με τους Θεσσαλονικείς και επειδή σκοτώθηκαν μερικοί στρατιώτες ο Θεοδόσιος διέταξε την σφαγή των πολιτών. Περίπου 7.000 πολίτες σφαχτηκαν εκείνη την αποφράδα ημέρα. Το νόμισμα που κρατούσε στα χέρια του ο Παναγής είχε περιέλθει στην κατοχή ενός πατέρα που με αυτό προσπάθησε να εξαγοράσει την ζωή των δύο μικρών γιων του. Οι Γερμανοί του είπαν πως δεν επαρκεί και για τους δύο η πληρωμή και γι' αυτό θα έπρεπε να διαλέξει τον έναν από τους δύο γιους του. Ο δύστυχος πατέρας ζήτησε τότε να θυσιαστεί στη θέση του άλλου. Πράγματι εκτελέστηκε από τους μισθοφόρους στρωτιώτες του Θεοδοσίου. Το νόμισμα περιήλθε έπειτα στην κατοχή του

συνέχεια στη σελ. 5

Η ΚΟΤΟΡΑΙΝΑ ΚΑΙ Η ΕΚΛΕΙΨΗ

από τη Γλυκερία Ξανθούλη - Ζαρκανίτου

Απόγευμα, σούρουπο στα πρώτα χρόνια ζωής της Ν. Αγχιάλου. Απ' την πόρτα του σπιτιού της ξεπροβάλλει η κ. Κοτόραινα αναμαλλιασμένη και.... αγουροξυπνημένη. Βγαίνει στο πλατύσκαλο, κοιτάζει το σκοτεινό τ' ουρανού κι ενώ χασμουριέται με απορία ρωτά τη γειτόνιά της:

— Κυρά Κατίνα, έκλειψις ηλίου είναι;
— Όχι απαντά η άλλη;
— Πώς σκοτεινιάσε έτσι ο ουρανός;
— Βράδυασε κυρά Κοτόραινα.
— Μπά τόσο γρήγορα;

Με την αφέλεια που τη χαρακτήριζε διηγήθηκε τί της συνέβη. «Μαρ' νά, ξύπνησα πολύ πρωί, χαράη. Άναψα φωτιά κι έβαλα στο καζάνι νερό να ζεσταθεί να πλύνω. Πήγα να μαζέψω τα ρούχα που θα έπλυνα, είδα το κρεβάτι και λέω: δεν ξαπλώνω λίγο ώσπου να ζεσταθεί το νερό για ένα υπνάκο; Έ, δε θα το πι-

στέψεις ξύπνησα τώρα νά. Βλέπω σκοτεινά και λέω τί να γένκε! Φαίνεται κοιμήθηκα όλη ντή μέρα πε ντή χαράη! πω πω! τί έκανα, τί έπαθα!».

Είδε το καζάνι με το νερό κρύο, τις στάχτες κρύες και βεβαιώθηκε πώς αιτία ήταν η κατάληψη (του κρεβατιού) κι όχι η έκλειψη ηλίου.

Η αφέλεια βγήκε περίπατο. Τη συναντήσαμε, γελάσαμε, την κάναμε χαριτολόγημα. Όταν παρατραβάμε τον απογευματινό μας υπνάκο και ξυπνάμε, αντί απολογίας να λέμε: «έκλειψις ηλίου είναι;», Γελάμε με τον εαυτό μας, οι άλλοι μ' εμάς κι' είμαστε όλοι ευχαριστημένοι.

Υ.Γ. Το Νεοαγχιαλίτικο συμβάν μου το διηγήθηκε η μητέρα μου. ΟΛΕΣ της εποχής της, σήμερα ευρίσκονται στη χώρα των μακάρων. Άφησαν όμως τη μνήμη τους σε μας. Η κ. Κοτόραινα με την αφέλεια και ευρηματικότητά της. Συμφωνείτε;

ΚΙΝΗΣΗ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ

ΓΑΜΟΙ

- Παπαδόπουλος Σωτήριος του Εμμανουήλ
Γκμπεμετονού Σαντάλ -
Ερνεστίν - Ζωή του Απολλιναίρ
(8.9.2001)
- Τσακούμης Ευάγγελος του Ιωάννη
Γκίνη Ελένη του Παντελή
(25.8.2001)
- Κοντογιάννης Χρήστος του Βασιλείου
Καρατάσιου Αγγελική του Λάμπρου
(1.9.2001)
- Τσαβδάρης Κωνσταντίνος του Δημητρίου
Τζάερλη Μαρία του Ιωάννη
(5.10.2001)
- Χαντής Αθανάσιος του Αθαν. Ζουμπούλη Γεωργία του Νικολάου
(6.10.2001)
- Μαμούρας Στέργιος του Αποστόλου
Μπατζιάκα Χρυσάνθη του Αθανασίου
(29.9.2001)
- Συργιάνης Νικόλαος του Ιωάννη
Καλαντζή Αγγελική του Ελευθερίου - Κυριάκου
(1.7.2001)
- Γαβούρας Αχιλλέας του Χρήστου
Καρατάσιου Αγγελική του Δημητρίου
(16.9.2001)
- Τσχαντιασβίλι Γκεόργκι του Γιούρι
Κακουλίδου Οξάνα του Κων/νου
(19.10.2001)
- Κούτσικος Κωνσταντίνος του Θεοδώρου
Τραγουδάρα Χρυσούλα του Νικολάου
(18.10.2001)
- Χύσα Ντέμο - Δημοσθένης του Χαντέρ
Μιαφτόνι Μαρία - Κανούσι του Γκανί
(11.11.2001)
- Γιαννακοσιάν Ιωάννης του Δημητρίου
Πλατάνα Ευαγγελία του Δημητρίου
(10.11.2001)
- Ράλλης Γεώργιος του Κων. Μανταδάκη Μαρία του Δημ.
(24.11.2001)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Σαμαράς αβάπτιστος του Δημητρίου
(7.8.2001)
- Κοντού αβάπτιστη του Θεοδώρου
(29.9.2001)
- Πρασά αβάπτιστη του Αθανασίου
(2.10.2001)
- Χριστόπουλος αβάπτιστος του Κων/νου
(20.9.2001)
- Δροσόπουλος Ραφαήλ του Δημητρίου
(2.9.2001)
- Αλεξανδράκη αβάπτιστη του Κων/νου
(31.8.2001)
- Τσιλαφάκης αβάπτιστος του Βασιλείου
(20.9.2001)

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Τζαβάρα Κωνσταντίνα του Πετρίτ - Πέτρος
- Κουφαλιδάκη Ξανθή - Ειρήνη του Βασιλείου
- Τζάνου Βασιλική - Παρασκευή του Ευδόξιου
- Τσαρδατά Ευαγγελία - Ανδριάντα του Αναστασία
- Μπάσιος Δημήτριος - Γεώργιος του Θωμά
- Ξηρομερήσιου Μερόπη του Κωνσταντίνου
- Γαλάνης Γεώργιος - Ραφήλ του Αγγελή
- Μόσδρομου Ελένη του Ιωάννη
- Θεοδωρίδης Άννα του Χρήστου
- Τιμπλαλέξης Ευάγγελος του Αχιλλέα
- Παπαγιάννη Ελένη - Άννα του Αλέκου
- Ψαρρός Σάββας του Μιχαήλ
- Αναγνώστου Γεώργιος του Λάμπρου
- Χυκαϊ Άμπεν - Αρτέμιος του Αρίφ.
- Κυριέρη Ελένη του Δημητρίου
- Χυκαϊ Κωνσταντίνα του Αρμπέν - Αρτεμίου
- Στέκας Χρήστος του Αλεξάνδρου
- Γκιόκα Αθηνά - Παναγιώτα του Αλέξη - Αλεξάνδρου

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Ευθυμίου Ολυμπία συζ. του Βασιλείου ετών 74
- Σιαμέτη Σοφία συζ. του Χρίστου ετών 91
- Βασιλειάδης Ευάγγελος του Αχιλλέα ετών 83
- Κάτσινος Θεόδωρος του Χρήστου ετών 61
- Χαροντάκη Βαλασία συζ. του Θρασύβουλου ετών 81
- Λέφα Παρασκευή συζ. του Αθανασίου ετών 86
- Αράμπογλου Ελένη συζ. του Δημητρίου ετών 84
- Τριανταφυλλόπουλος Γεώργιος του Χρίστου ετών 74
- Αγαθοπολίτου Ευανθία του Χρίστου ετών 85
- Λάππα Αικατερίνη συζ. του Κων/νου ετών 87
- Παναγούλης Γεώργιος του Μιχαήλ ετών 67
- Κόκκινος Στυλιανός του Σωτηρίου ετών 81
- Μπούρχας Χρήστος του Ταξιάρχη ετών 84
- Καρναβατζόγλου Σωτηρία συζ. του Παναγιώτη ετών 86
- Αποστολίδου Άννα συζ. του Ιωάννη ετών 91

Ο Ληξίαρχος
ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΛΩΝΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Καραγατολής Δημήτριος	Κολλίγα Θεανώ	2.000
10.000	Βλάχου Κρυσταλλία	5.000
Μενεγάκη Ρούλα	Κιλμπασάνης Ιωάννης	3.000
Μαραγκόπουλος Θεόδωρος	Μπούτλας Πέτρος	1.000
2.000	Σταντζούρη Πελαγία	1.000
Τζίτζιρα Αφρούλα	Η κ. Σταντσούρη Πελαγία	
Ζώτης Στυλιανός	πρόσφερε 20.000 δραχ. στην	
Θεοχαράκης Δημήτριος	Εφημερίδα Νέα Αγχιάλος στη	
Χαριλάου Σταύρος	μνήμη του συζύγου της	
Κανάβα Ζωή	Ιωάννη.	
Παρασκευοπούλου Όλγα	Η κ. Ευανθία Θεοχαράκη	
5.000	πρόσφερε 15.000 δραχ. για	
Καραπίττα - Καταραχιά Σοφία	ενίσχυση του Συλλόγου των	
5.000	Αγχιαλιτών της Αθήνας.	

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΣΤΟ ΣΤΕΛΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟ

Η θλιβερή είδηση του θανάτου του γνωστού και παλαιμάχου Αγχιαλίτη δάσκαλου Στέλιου Κόκκινου σκόρπισε πολλή θλίψη και συγκίνηση σε όλη την κοινωνία της Ν. Αγχιάλου στην οποία ο εκλιπών έχαιρεν ιδιαίτερης αγάπης και εκτίμησης λόγω των πολλών και ποικίλων υπηρεσιών, τις οποίες επί πολλά έτη πρόσφερε αφειδώς προς την ιδιαίτερη πατρίδα του και προς τους συμπατριώτες του. Ο θάνατος τον βρήκε στις 11.11.01, σε ηλικία 81 ετών, στο Νοσοκομείο του Βόλου, όπου νοσηλευόταν, η δε πάνδημη κηδεία του ετελέσθη, εν μέσω γενικού πένθους, στον Άγιο Γεώργιο Ν. Αγχιάλου, την επομένη του θανάτου του.

Γέννημα και θρέμμα της Αγχιάλου και παπαδοπαίδι, ανάλωσε τη ζωή του στην εκπλήρωση της υψηλής κοινωνικής αποστολής του με αφοσίωση και ζήλο. Διετέλεσε, επί τρεις περίπου δεκαετίες, διευθυντής του μεγάλου (με 400 μαθητές) και μοναδικού τότε δημοτικού σχολείου Ν. Αγχιάλου. Από τη θέση αυτή μόρφωσε, διαπαιδαγώγησε και γαλούχησε στα ελληνοχριστιανικά γράμματα αναρίθμητες σειρές Αγχιαλιτόπουλων. Δεν περιοριζόταν στην τυπική μόνο εκτέλεση των υπηρεσιακών του κα-

θηκόντων αλλά, ανήσυχος και ενθουσιώδης όπως ήταν, επέκτεινε τη δράση και την προσφορά του και σε πολλούς άλλους κοινωνικούς τομείς, έξω από τον στενό περίγυρο του σχολείου. Ήταν πάντα πρωτοστάτης και ένθερμος συμπαραστάτης σε κάθε προσπάθεια και δημιουργική προσπάθεια του τόπου του. Η παρουσία και η συμβολή του στα τοπικά κοινωνικά και πολιτιστικά δρώμενα υπήρξε σημαντική και πολύτιμη.

Επί των ημερών του και με την αμέριστη συνδρομή και συμπαράσταση όλου του διδακτικού προσωπικού, το σχολείο είχε καταστεί το θερμοκήπιο και το επίκεντρο όλων των τοπικών πολιτιστικών εκδηλώσεων και δράσεων. Αλησμόνητες παραμένουν ακόμη στη μνήμη των Αγχιαλιτών οι σχολικές γιορτές και παραστάσεις τις οποίες, με πολύ μεράκι και επιμέλεια, σκηνογραφούσε και σκηνοθετούσε, συνήθως, ο ίδιος και εκάλυπτε μουσικά με το άπιαστο μαντολίνο του.

Πέρα, όμως, από την καθαρώς γραμματική μόρφωση, μετέδιδε στους μαθητές και πολλές πολύτιμες πρακτικές γνώσεις για διάφορες αγροτικές επαγγελματικές δραστηριότητες (δενδροκομία, ανθοκομία, κηπουρική, πτηνοτροφία κ.ά.) πολύ χρήσιμες για την καθημερινή ζωή και για το μέλλον τους, ενώ ο ευρύχωρος σχολικός κήπος είχε αναδειχθεί σε «πειραματικό εργαστήριο» για την εκμάθηση και εμπέδωση των γνώσεων αυτών.

Σ' αυτόν, εξάλλου, οφείλεται, κυρίως, η διατήρηση αναλλοίωτης της υπέροχης αρχιτεκτονικής δομής του παραδοσιακού διδακτηρίου του σχολείου, χάριν της οποίας τούτο χαρακτηρίστηκε διατηρητέο μνημείο ιδιαίτερου αρχιτεκτονικού κάλλους.

Μεγάλη, επίσης, υπήρξε η συμβολή του στην ίδρυση και επιτυχή λειτουργία των μαθητικών συσσιτίων και της σχολής αναλφαβήτων.

Εκτός από τις καθαυτό σχολικές

δραστηριότητές του, διετέλεσε, επίσης, επί πολλά χρόνια, έφορος του τοπικού συστήματος ναυτοπροσκόπων, στην περίοδο της μεγάλης ακμής του, έφορος των αρχαιοτήτων Ν. Αγχιάλου, αρχηγός πολλών μαθητικών κατασκηνώσεων και κατηχητής.

Προς το τέλος της μακράς και γόνιμης διδασκαλικής σταδιοδρομίας του, προαχθείς, μετατέθηκε στη Λαμία όπου υπηρέτησε ευδοκίμως ως επιθεωρητής των δημοτικών σχολείων Φθιώτιδας.

Κατά την εξόδια ακολουθία τον αποχαιρέτησαν με θερμά λόγια ο εφημέριος π. Αθ. Μακαντάσης, ο Δήμαρχος κ. Γ. Δράγνης και ο συνταξιούχος δάσκαλος κ. Μ. Τακόπουλος, οι οποίοι εξέφραν το λαμπρό έργο και την εξέχουσα φυσιογνωμία του εκλιπόντος.

Γιώργος Αντ. Μπουρτζής

Βαλασία Χαροντάκη

Αγαπημένη μας Βαλασία. Θέλω να σταματήσω στο Μνήμα σου μπροστά να σου πω τρεις λέξεις: Βαλασία, δεν πέθανες, ζεις. Ζεις στις καρδιές όλων μας. Ζεις μέσα μας, σε όλους που σε αγαπήσαμε. Γιατί ήσουν μια καλή Κυρία, μια γυναίκα που πάντα μας χαροποιούσες με τα ωραία σου ποιήματα, τα στιχάκια σου, τις προτάσεις σου. Ότι έπιανε στα χέρια σου το έκανε αριστούργημα. Δεν θα ξεχάσουμε τα τραγούδια σου. Για όλους είχες ένα καλό λόγο. Ότι και να γράψω για σένα είναι λίγο.

Άφησες πίσω σου όλα αυτά που αξίζουν να σε θυμόμαστε και το πιο σπουδαίο μια καλή οικογένεια, τα παιδιά σου. Τα εγγόνια σου και την σειρά του ονόματό σου. Ας είναι ελαφρό το χώμα που σε σκεπάζει και εκεί που πήγες στον παράδεισο του Θεού μπορεί να ανταμώσεις και αγαπημένα μου πρόσωπα μοναχικά, να τους συντροφέψεις όπου να έλθουμε και εμείς.

Ευανθία Βίγκλα-Θεοχαράκη

SUPER MARKET «Η ΠΗΓΗ»

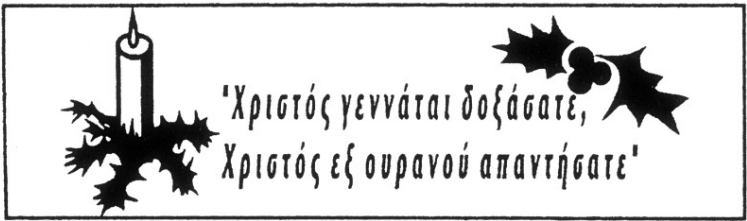

Στη Νέα Αγχιάλο στις 25 Νοεμβρίου 2001 έγιναν τα εγκαίνια του νέου καταστήματος SUPER MARKET «Η ΠΗΓΗ» στην οδό 30ης Ιουλίου 98 και Ευλογημένου.

Τηλ. FAX -4280/76980.
«Η ΠΗΓΗ» στεγάζεται σε νεόδμητο τριώροφο σύγχρονο κτήριο που κα-

τασκευάστηκε με προδιαγραφές Super Market. Εκεί ο πελάτης θα βρει όλα τα είδη Super Market σε άριστη ποιότητα, φρέσκα και σε προσιτές τιμές.

Το νέο SUPER MARKET «Η ΠΗΓΗ» είναι κόσμημα για τη Νέα Αγχιάλο και η έλλειψή του ήταν αισθητή.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΕΣ

συνέχεια από 1 σελ.
*Ανάπλαση οδού Ελληνικής Αεροπορίας, προϋπολογισμού δαπάνης 100 εκ. δρχ.
*Κατασκευή Βρεφονηπιακού Σταθμού, προϋπολογισμού 30 εκ. δρχ.
*Προμήθεια και εγκατάσταση πλωτών φραγμάτων, προϋπολογισμού 25 εκ. δρχ.
*Αποπεράτωση δημοτικού λιμενίσκου, προϋπολογισμού 70 εκ. δρχ.
*Εσωτερική οδοποιΐα οικισμών, προϋπολογισμού 70 εκ. δρχ.
*Αντικατάσταση δικτύου ύδρευσης Μικροθηβών, προϋπολογισμού 30 εκ. δρχ.
*Προμήθεια ηλεκτρολογικού υλικού προϋπολογισμού 25 εκ. δρχ.
*Αμοιβές ιδιωτών μελετητών για τη σύνταξη μελετών, προϋπολογισμού 20 εκ. δρχ.
*Προμήθεια ειδικών τεμαχίων ύδρευσης, προϋπολογισμού 20 εκ. δρχ.
Όσον αφορά πάντως την αναπροσαρμογή των τελών καθαριότητας και φωτισμού, ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Καραγατολής διαφώνησε, προτείνοντας αύξηση ποσοστού κατά 4% στα Δημοτικά Διαμερίσματα Μικροθηβών και Αϊδινίου, ώστε να υπάρχει ενιαία χρέωση, ενώ ομόφωνα αποφασίστηκε να μην υπάξει καμία αναπροσαρμογή για το 2002 στα τέλη ύδρευσης.
Τέλος, στην ίδια συνεδρίαση αποφασίστηκε ομόφωνα και η εκτέλεση των έργων «Αντικατάσταση αγωγών δικτύου ύδρευσης» και «Συντήρηση - Επισκευή δημοτικών δρόμων Δημητριάδος», προϋπολογισμού δαπάνης 2.360.000 δρχ. το καθένα.
3) ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΓΙΟΡΤΗ
Ωραία εκδήλωση έγινε στο αμφιθέατρο του Δήμου Ν. Αγχιάλου για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940.
Η εκδήλωση που σημείωσε μεγάλη επιτυχία, είχε πλούσιο πρόγραμμα με πολλούς συντελεστές.
Το πρόγραμμα της εκδήλωσης που δημοσιεύουμε παρακάτω βεβαιώνουν του λόγου το αληθές:
ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ
*Χαιρετισμός Δημάρχου Νέας Αγχιάλου κ. Γεωργίου Δράγνε.
*Ομιλία του επίκουρου καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας κ. Άγγελου Κότιου με θέμα «Η σημασία του ΟΧΙ για την Ελλάδα της σύγχρονης εποχής».
*Μικτή χορωδία Νέας Αγχιάλου
Από το έργο των Πυθαγόρα - Γιώργου Κατσαρού με τίτλο «Αλβανία» που εκδόθηκε το 1973 τραγουδισμένο από τη Μαρινέλλα.
1. Ηπειρώτισσες 2. Ο Ναπολιτάνος 3. Ο Έφεδρος Εναρμονίσεις για μικτή χορωδία: Γιώργος Διαμαντόπουλος
4. Ένα το χελιδόνι
Από το «Άξιον Εστί» του Οδ. Ελύτη & Μ. Θεοδωράκη
Εναρμόνιση: Βλάσης Μαστρογιάννης
Στο πιάνο η Ελένη Τερψιάδου
Διευθύνει ο Γιώργος Διαμαντόπουλος
*Δημοτική Φιλαρμονική Νέας Αγχιάλου
1. Ντούτσε 2. Παιδιά της Ελλάδας 3. Μουσολίνι 4. Μαρς 5. Εμπρός 6. Ό-λη η δόξα
Ενορχήστρωση - Διεύθυνση: Γιώργος Λαρυγγάκης.
*Κλείσιμο εκδήλωσης - Εθνικός Ύμνος

ΕΝΑ ΑΛΟΓΟ με... ΣΥΣΠΑΝΣΙΟΝ

Ο θεός Σπύρος, μόνιμος κάτοικος Βόλου, ήταν λάτρης της ρετσίνας κι' όποτε ερχόταν στη Νέα Αγχιάλο, φρόντιζε, να κάνει τις σπονδές του, αφού στα παλιά χρόνια το ονομαστότερο προϊόν της Αγχιάλου ήταν το κρασί.
Είχε ωραία φωνή και δική του κιθάρα για ακομπανιαμέντο, αφού σε μία μεταμεσονύχτια καντάδα, ύστερ' από γερή κρασοκατάνυξη, στα Παλιά, οι αγουροξυπνημένοι Βολιώτες που την έσπασαν. Δεν εκτιμούσαν βλέπεις την μουσική του Βέρντι ή του Πουτσίνι!
Πριν 60 χρόνια στη Νέα Αγχιάλο ταβέρνες, ουζάδικα και παρόμοια δεν υπήρχαν, αλλά σ' όλα σχεδόν τα μεγάλα μπακάλικά, σε μία γωνία ειδικά διαρρυθμισμένη, βρισκόταν ένα ξύλινο χαμηλό τετράγωνο τραπέζι, που είχε μια τρύπα στη μέση. Ήταν η θέση για το μαγκάλι με τα κάρβουνα και μία σχάρα. Τρεις - τέσσερες καρέκλες γύρω του, μόνο γι' αυτούς που ήξεραν τί θα πει μεζές ρέγγα ή τσίρος ή λουκάνικα στα κάρβουνα, κανένα τουρσί και μπόλικη ρετσίνα.
Εκεί τα βράδια, όταν σταματούσε το πάρε - δώσε του μπακάλικου, άρχιζε το ψήσιμο και η παρόεσα τσιγά, να καταλάβει. Τραγουδούσαν ουτά - σότο βότσε - και η ευθυμία άναβε ανάλογα με την κατανάλωση ρετσίνας.
Ο θεός Σπύρος δεν είχε γνωστούς φίλους για κρασοπαρέα στη Αγχιάλο, αλλά επισήμανε το μπακάλικο του Κούνε, γωνία στο δημόσιο δρόμο, όπου υπήρχε η σχετική εγκατάσταση για μεζέ και ρετσίνα, κι ήταν βέβαιος, πως καλοί σύντροφοι, θα βρισκό-ντουσαν οπωσδήποτε!
Το βραδάκι λοιπόν, εισβάλλει στου Κούνε και βρίσκει το Γιώργο το Λατσό, τον αγροφύλακα, άγνωστό του μέχρι τότε, αλλά ομοιόδεατη ως προς την αξία και το σοφό προορισμό της ρετσίνας. Αφού έψησαν την ρέγγα τους και κατέβησαν μιά μισή, ήρθαν στο κέφι, ψιθύρισαν και δυό τραγούδια πρώμο σεκόντο - κι ο Λατσός ω-

ραία φωνή! - Τότε ο θεός Σπύρος προτείνει στον σύντροφό του «Τώρα φίλε, πάμε στου γιατρού, που έχει μια ρετσίνα πρώτης!».
Καταφτάνουν λοιπόν, οι δυό τους σιγοτραγουδώντας και κάθονται στο τραπέζι μας, ότι είχαμε αποφάγει. «Το λοιπόν, κυρ Σπύρο, πού είναι εκείνο, που μας έλεγες; «δηλαδή η ρετσίνα, λέει ο Λατσός. Καταφτάνει γρήγορα ο μαστραπάς ξέχειλος από κρασί και δυό νεροπότηρα, καθόσον με το κρασοπότηρο δεν προφταίνει να εκτιμήσεις σωστά τη γεύση και το άρωμα. Αφού εκτιμήθηκε δεόντως η ποιότητα της ρετσίνας και είπαν μερικά τραγούδια, «Κρίμα» λέει ο θεός Σπύρος στο Λατσό, «τώρα που γνωριστήκαμε, πρέπει, να φύγω απόψε για το Βόλο και θα χάσω το «αυτοκίνητο». Αυτά ήσαν λόγια.... ρετσινίτικα, γιατί εκείνη την ώρα αυτοκίνητο δεν υπήρχε για Βόλο κι ο θεός Σπύρος δεν θα έφρευγε.
«Δεν θα πας πουθενά» λέει ο Λατσός, «εγώ έχω το καλύτερο μέσον, που θα σε πάει φυσέκι στο Βόλο, όποια ώρα θέλεις. Είναι ο Ντορής μου (κόκκινο αλόγο), κι έχει μιά σουσπασιόν άλλο πράμα. Άλλο να στο λέγω, κι άλλο να το δοκιμάσεις!». Τότε οι αγροφύλακες περιπολούσαν στα χωράφια έφιπποι και ένοπλοι και τη νύχτα. (Τώρα;;!)
«Και πάλι σου λέω, ξέρεις, τί σουσπασιόν έχει ο Ντορής μου; «Σουσπασιόν μέγκλα! Πρόσεξέ με κυρ Σπύρο, δεν θέλω, να παινευτώ για «το αλόγο μου, αλλά θα καθαλικάψεις και θα κάνει φτερά, ένεκα η «σουσπασιόν». Άγνωστο από πού ψάρεψε ο κυρ Γιώργος αυτήν την γαλλικούρα, που τη πρόφερε ελληνικά. Suspension - Συσπανσιόν, σημαίνει ανάρτηση, κρέμασμα και μηχανισμό ανάρτησης οχήματος στον άξονα των τροχών για αποφυγή κραδασμών. Ίσως να ταιριάζει η λέξη στο καβάλημα και τον καλπασμό των αλόγων. Όπως και νάχει το πράγμα, ο

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Με την έναρξη της Σχολικής χρονιάς η εκκλησία έκαμε έναρξη και των δικών της Κατηχητικών Σχολείων. Η ύπαρξη των Κατηχητικών Σχολείων κρίνεται αναγκαία ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή που τα παιδιά μας διατρέχουν τόσους κινδύνους, απ' τη μεγάλη διάδοση των ναρκωτικών και την αυξημένη εγκληματικότητα που παρατηρείται. Έτσι λοιπόν η εκκλησία σαν φιλόστοργη μάνα καλεί τα παιδιά σε κατήχηση θρησκευτική, για να μπορέσει να δημιουργήσει αντισώματα στις ψυχές τους ώστε να μπορούν να αντιμετωπίζουν στη ζωή τις δυσκολίες και το κακό.
Στις αρχές Οκτωβρίου μετά τη Θ. Λειτουργία έγινε επίσημος αγιασμός έναρξης των μαθημάτων από τον Προϊστάμενο π. Αθανάσιο Μακαντάση και τον π. Γεώργιο Κουρκουβάτη. Στην τελετή του αγιασμού εκτός απ' τους μικρούς μαθητές παρευρέθηκαν οι νέες κατηχήτριες και αρκετοί γονείς.
Το έργο της κατηχήσεως είναι δύσκολο και υπεύθυνο. Γι' αυτό η εκκλησία το ανέθεσε σε πρόσωπα που παρακολούθησαν τη Σχολή υποψηφίων κατηχητών. Οι γονείς που γνωρίζουν τους κινδύνους που διατρέχουν τα παιδιά τους σήμερα καλούνται να τα στέλνουν στα Σχολεία Κατηχήσεως της εκκλησίας μας και ας είναι σίγουροι ότι η εκκλησία έρχεται αρωγός και συμπαρίσταται στο δύσκολο παιδαγωγικό τους έργο.
Στις αρχές Νοεμβρίου η Κωμόπολή μας είχε την ξεχωριστή ευλογία να φιλοξενήσει τη θαυματουργό εικόνα της Παναγίας της Ξενιάς. Η αγία εικόνα παρέμεινε στον Ι. Ναό του Αγίου Γεωργίου για λίγες ημέρες, για να μπορέσουν οι πιστοί να την προσκυνήσουν.
Κάτι άλλο που είναι πολύ σημαντικό και που αποβλέπει στην κατήχηση των μεγάλων και στην καλύτερη ενημέρωσή τους πάνω στα θέματα της πίστεώς μας είναι η συγκέντρωση που γίνεται κάθε Πέμπτη. Στη συγκέντρωση αυτή που γίνεται στον Ι. Ν. Αγχίου Γεωργίου η Πρεσβυτέρα Σοφία Γ. Κουρκουβάτη αναλύει και αναπτύσσει το Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή.
Σε μια εποχή που τόσες αιρέσεις χτυπάνε τις πόρτες των σπιτιών μας καλείται η εκκλησία να ενημερώνει και να διαφωτίζει. Κι αυτό γίνεται και με τα κηρύγματα στις Θ. Λειτουργίες των δύο Ι. Ναών, αλλά κυρίως στις ομιλίες της Πέμπτης, γι' αυτό και αρκετοί είναι εκείνοι που δίνουν το παρόν.
Μια άλλη λατρευτική ευκαιρία για τους πιστούς είναι οι παρακλήσεις της Υπεραγίας μας και των νεοφανών Αγίων Ραφαήλ - Ειρήνης και Νικολάου. Οι παρακλήσεις πραγματοποιούνται στον νέο Ι. Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου και των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης κάθε Τετάρτη όλο το χρόνο.
Η προσπάθεια αυτή που έχει αγαπηθεί απ' τον ευσεβή λαό μας και πολλοί συμμετέχουν και συμπάλουν, αποβλέπει στην καλύτερη λειτουργική αγωγή και πνευματική ζωή των πιστών, καθόσον είναι μία ακολουθία προσευχής.
Κάθε φορά μάλιστα γίνεται και κήρυγμα πάνω σε επίκαιρο θέμα, ώστε οι πιστοί, να παίρνουν απαντήσεις στα θέματα που τους απασχολούν.
P.K.

Ντορής του κυρ Γιώργου είχε αναμφισβήτητα... σουσπασιόν! Αλλά δεν πήγε τον θείο Σπύρο στο Βόλο! Οι δυό φίλοι τραγουδιστές και λάτρες της ρετσίνας απλά αποχωρίστηκαν, ευχόμενοι ο ένας στον άλλο «Και εις άλλα με υγεία!».

Πόσο αυθόρμητοι αισθηματίες ήσαν πριν 60 χρόνια οι συνάνθρωποι!

Αθήνα, Νοέμβρης 2001
ΤΑΣΟΣ Π.

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ ΣΕ Α.Ε.Ι. ΑΠΟ ΤΗ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ

Ελένη Πολυβρόχου

Στο προηγούμενο φύλλο της Εφημερίδας μας γράψαμε για τις επιτυχίες των τελειοφοίτων του Λυκείου Ν. Αγχιάλου στα Α.Ε.Ι., που είναι πάρα πολλές και τιμούν τη Ν. Αγχιάλο, το Λύκειο, τους καθηγητές τους και τους ίδιους.
Σήμερα θα αναφερθούμε σε δυο περιπτώσεις μαθητριών, που οι επιτυχίες τους ήταν ξεχωριστές, γιατί οι σχολές που πέτυχαν ήταν όχι μόνο στις πρώτες τους επιλογές αλλά και διότι συγκέντρωσαν υψηλή βαθμολογία και κατατάχτηκαν στις πρώτες θέσεις επιτυχίας.
Πρόκειται για τις μαθήτρες (φοι-

Παρασκευή Κουρκουβάτη

τήτριες πια): Ελένη Πολυβρόχου που πέτυχε 6η στη Σχολή Αξιωματικών Νοσηλευτικής και Παρασκευή Κουρκουβάτη 4η στη Σχολή Ιστορίας - Αρχαιολογίας - Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.
Έτσι οι κόποι τους, κόποι μιας ολόκληρης μαθητικής ζωής, επιβραβεύτηκαν με τον καλύτερο τρόπο.
Πιστεύουμε ότι η επιτυχία τους αυτή θα γίνει παράδειγμα προς μίμηση για τους νεότερους μαθητές.
Η εφημερίδα ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ τις συγχαίρει και τις εύχεται επιτυχίες και πρωτιές και στη φοιτητική τους ζωή.

Χριστουγεννιάτικη αχελινή ιστορία σαν παραμύθι ΦΑΡΜΑΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΨΥΛΛ'

Ήταν βράδυ Παραμονής Χριστουγέννων του 1939. Μέρα χαράς για όλα τα παιδιά του κόσμου και ιδιαίτερα για μας τα Ελληνόπουλα που τραγουδάμε τα κάλαντα στις γειτονιές και γεμίζει η τσεπούλα μας με φραγκοδίφραγκα, πενηνταράκια και δεκαρούλες.
Η μητέρα με τις αδελφές μου ασχολούνταν στην κουζίνα με τα χριστουγεννιάτικα φαγητά και γλυκά. Ήθελε η μάνα μου να παρουσιάσει πολλά και νόστιμα φαγητά στο Χριστουγεννιάτικο τραπέζι, λες και της ερχόταν μήνυμα ότι σύντομα θα περνούσαμε δύσκολες μέρες. Ο πόλεμος του '40 και η κατοχή που ακολούθησε το επαλήθευσαν. Ο πατέρας με τους δυο μεγαλύτερους αδελφούς μου είχαν κατεβεί στην αγορά και, αφού η μέρα που ξημέρωνε ήταν αργία, θα αργούσαν να γυρίσουν στο σπίτι. Το κρύο έξω ήταν τσουχερό. Μέσα στην κάμαρα απλωνόταν ευχάριστη ζεστασιά, αφού η λαμαρινένια σόμπα γεμάτη με ξερές αγριελίσιες κουρβούλες από τη Βαλανιδιά μπουμπούνιζε κατακόκκινη. Η γιαγιά μας, η Αφροδίτη, καθόταν στη γωνιά του καναπέ με σταυρωμένα τα χέρια και πότε έκλεινε, πότε άνοιγε τα μάτια της μισοκοιμισμένη, μια και δεν έπλεκε τίποτα, αφού ξημέρωναν Χριστούγεννα.
Η γιαγιά μετά τη δύση του ήλιου όταν ξημέρωνε Κυριακή ή μεγάλη γιορτή αγίου άφηνε το πλεχτό από τα χέρια της. Ήταν οι μόνες ώρες που την βλέπαμε να κάθεται άπραγη.
Εμείς οι μικρότεροι, εγώ και ο αδελφός μου ο Βασίλης καθώς και δυο γειτονόπουλα που η μάνα τους

ήταν άρρωστη στο νοσοκομείο του Βόλου ήρθαν σε μας να περάσουν λίγες ώρες μαζί μας ώσπου να γυρίσει ο πατέρας τους από το Βόλο. Καθόμασταν πάνω στην κουρελού δίπλα στη σόμπα, λέγαμε αστεία, πείραζε ο ένας τον άλλο, παίζαμε τρίλιζα και λαγό.
Κάτι όμως δεν πήγε καλά με το παίξιμο και τα πειράγματα και αρχίσαμε να τσακωνόμαστε. Η γιαγιά τότε για να μας καθυσηχάσει μας φώναζε να πάμε κοντά της και μας είπε: «Θα σας πω μια αληθινή ιστορία που την άκουσα από τον παππού μου όταν ήμουν μικρή σαν εσάς». Εμείς ξέραμε, από άλλες φορές τις μαγικές ιστορίες και τα παραμύθια που μας έλεγε η γιαγιά, σταματήσαμε τον τσακωμό βολευτήκαμε γύρω της και η γιαγιά άρχισε:
«Που λέτε, παιδιά, μιά φορά στην παλιά ντην Αχελώ μας ήτανε ένας άντρας παντρεμένος και είχε πολλά παιδιά. Ήνταντε φτωχός και με δυσκολία κατάφερνε να τα θρέψ'. Έφταναν και τα Χριστούγεννα, ο καιρός ήτανε κακός, παγωνιά και χιόνια. Ήντανε απελπισμένος! Τι θα έδωνε στα παιδιά ντου, τι θα έτρωγαν, πώς θα περνούσαν τις χρονιάρες μέρες; Παν' στην απελπισία ντου σκέφτηκε ένα κόλπο για να βγάλ' λεπτά. Προτού να ξημερώσ' καλά, καλά ξυπνάει ντη γεναίκα τ' και ντη λέγ':
— Σήκω, γεναίκα, λήγορα και κοσκίν' σε σταχτ'.
— Τι θα ντην κάν'ς ντη σταχτ'; πηλογιέται αυτή.
— Κοσκίν' σε ντη σταχτ' λήγορα και θα δγεις.

συνέχεια στη σελ. 5

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

**Μετά την ανάγνωση του πονήματος της Περιβαλλοντικής Ομάδας
Γυμνασίου Νέας Αγχιάλου
«Αγχιάλος - Ιστορία και Αρχιτεκτονική»**

του Γιώργου Διονυσίου

Όταν τυχαία πληροφορήθηκα από την εφημερίδα των Αγχιαλιτών της Αθήνας, «Νέα Αγχιάλος», αρ. φυλ. 32 Ιούλιος - Σεπτέμβριος, ότι εκδόθηκε σε βιβλίο η εργασία που έκανε η «Περιβαλλοντική Ομάδα Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου» με τον τίτλο «Αγχιάλος - Ιστορία και Αρχιτεκτονική» έσπευσα να το προμηθευτώ, πράγμα φυσικό, αφού εκτός των άλλων είχε ζητηθεί κατά κάποιο τρόπο και η δική μου βοήθεια. Μετά από πολλές αναζητήσεις εδέησε να το βρώ στη βιβλιοθήκη του Δήμου, μάλιστα ήταν και το τελευταίο που υπήρχε, την υπάλληλο της οποίας και ευχαριστώ.

Πιστεύοντας ότι μόνον κρίνοντας αγαπάς και μόνον ελέγχοντας σέβεσαι και προστατεύεις, εκθέτω στο γραπτό αυτό τα συμπεράσματά μου, αφού φυσικά το μελέτησα με προσοχή.

Σε γενικές γραμμές η έκδοση από πλευράς αισθητικής είναι καλή. Δηλαδή το βιβλίο «τραβάει». Είναι ωραίο. Όμως είναι κρίμα που ενώ τα παιδιά δούλεψαν εντατικά και έκαναν μιά συλλογή πολύ καλού υλικού, που καλύπτει όλο σχεδόν το φάσμα Αγχιάλος, πράγμα που είναι προς έπαινό τους, δεν εμβάθυναν σε πολλά σημεία την έρευνα και δεν έκαναν παντού σωστή αξιοποίηση του υλικού. Βέβαια από τους μαθητές δεν πρέπει να έχουμε απαιτήσεις φτασμένων συγγραφέων· και πολλά έκαναν, με τόσο φόρτο μαθημάτων που έχουν. Η ευθύνη πέφτει στους καθηγητές που δεν έδωσαν σωστές κατευθύνσεις και δεν καθοδήγησαν τους υποψήφιους συγγραφείς, ώστε να δουλεύουν «αληθινά» ψειρίζοντας κυριολεχτικά ό,τι πρόκειται να γραφτεί γιατί όπως ξέρουμε «τα γραπτά μένουν». Όπως βλέπουμε η συλλογής της ύλης προέρχεται από γραπτές πηγές (βιβλία κ.λπ.) και από προφορικές (αφηγήσεις - συνεντεύξεις).

Βιβλιογραφία: Δυστυχώς, δεν ξέρω για ποιό λόγο, δεν αναφέρονται όλα τα συγγράμματα που χρησιμοποίησαν οι μαθητές. Π.χ. Στη σελίδα 4. Ο χάρτης της Π. Αγχιάλου προέρχεται από το βι-

βλίο του Κων. Εμμανουηλίδη «Σύγχρονος Ιστορία - Οι ανθελληνικοί διωγμοί...1956». Στη σελίδα 5. Πολλά προέρχονται από το βιβλίο του Δρ. Μαυρομμάτη «Η Αγχιάλος μέσ' από τις φλόγες» Αθήναι 1930. Στις σελίδες 26, 27, 28. Όσα γράφονται εδώ για τους οικισμούς είναι τέλεια αντιγραφή από το βιβλίο μου «Άκιτσι, Καραμπάς, Δημητριάδα, Καινούργιο - Η τελευταία ζωή στο τσιφλίκι του Π. Τοπάλη» Βόλος 1995, από το οποίο αντιγράφηκε και το σκίτσο του κονακιού (σελ. 29).

Έπρεπε να τονιστεί στα παιδιά ότι η παράλειψη αναγραφής των πηγών θεωρείται κλοπή πνευματικής εργασίας. Το ίδιο ισχύει και για τις φωτογραφίες, σχέδια κ.λπ. που δεν ανατυπώνονται χωρίς την άδεια των συγγραφέων πράγμα που εδώ δεν έγινε. Έπρεπε τουλάχιστον να γράφεται κάτω από κάθε φωτογραφία από πού έρχεται ή ποιός τη χορήγησε.

Αφηγήσεις, Συνεντεύξεις:

Για να είναι αυθεντικές πρέπει οπωσδήποτε να σημειώνεται πότε έγιναν, πού έγιναν και ποιάς ηλικίας ήταν τα άτομα που προσεφέρθηκαν να βοηθήσουν. Αν είναι αντιγραφή από βιβλίο, πρέπει ν' αναφέρεται ποιό είναι, αλλιώς γίνεται σύγχυση. Π.χ. στη σελίδα 9 γράφει: «Αφήγηση από τη μητέρα του Γ. Διονυσίου». Όποιοι το διαβάσει θα νομίσει ότι η αφήγηση έγινε τώρα, ενώ η μητέρα μου πέθανε πριν 25 χρόνια. Εκτός από αυτά, νομίζω πως σε μερικές συνεντεύξεις τα παιδιά δεν έδωσαν τη δέουσα προσοχή με αποτέλεσμα να μη βγει κάτι πολύ θετικό. Μια τέτοια είναι εκείνη που είχα με τρεις μαθήτρίες όπου μερικές από τις απαντήσεις που έδωσα, τουλάχιστο όπως τις διατυπώνουν άλλες να φαίνονται ακαταβίστικες και άλλες να παρουνσιάζουν διαφορετικό νόημα από εκείνα που είπα! (σελ. 24). Πίστευα ότι θα έβγαине κάτι καλύτερο από τις δύο ομιλίες - συζητήσεις που είχα στο Γυμνάσιο.

Πριν κλείσω θα ήθελα να σημειώσω και μερικές άλλες παρατηρήσεις μου.

Στην 3η σελίδα: Αν και η θέση

της Αγχιάλου δεν άλλαξε από την Αρχαιότητα θα έπρεπε να αναφερθεί ότι ο χάρτης αυτός αφορά στις αρχαίες Ελληνικές αποικίες του Ευξείνου Πόντου.

Στην 5η σελίδα: Η Αγχιάλος δεν βρισκόταν στην Ανατολική Θράκη αλλά στη Βόρεια Θράκη. Ανατολική Θράκη είναι το τμήμα της Θράκης που κατέχει σήμερα η Τουρκία. Βόρεια Θράκη είναι η λεγόμενη μετά Ανατολική Ρωμυλία.

Στην 6η σελίδα: «Ένα τραγούδι της εποχής που μιλά για τη φυγή». Το τραγούδι αυτό δεν έχει καμιά σχέση με τη φυγή των Αγχιαλιτών προς την Ελλάδα μετά τη φωτιά του 1906. Εδώ πρόκειται για τη φυγή των Ελλήνων της περιοχής προς τη Ρωσία στο τέλος της Επανάστασης του 1821. Δεν δόθηκε η προσοχή σε ποιάν ενότητα του βιβλίου «Αχελινά», απ' όπου προέρχεται, ανήκει.

Στην 9η σελίδα: Η περικοπή αυτή από το βιβλίο της Μ. Κορομηλά αφορά σε μια νεώτερη εποχή απόδειξη ότι το όνομα Πομόριε δόθηκε πολύ μετά το 1906 στην Αγχιάλο. Μπορούσε να γραφεί σε μια άλλη ενότητα.

Στη 19η σελίδα: «Η μάχη της σοδειάς» δεν δόθηκε τον Ιούνιο του 1943, αλλά τον Ιούνιο - Ιούλιο του 1944. Η μεγάλη πείνα δεν ήταν το 1942, αλλά το 1941.

Στην 23η σελίδα: Ελένη Τακμάκη (πρόσφυγα). Σήμερα στη Ν. Αγχιάλο δεν ζει πια κανένας από τους πρόσφυγες που ήρθαν από τη Π. Αγχιάλο. Ίσως να θέλει να πει προσφυγικής καταγωγής! Όμως η Ελένη Τακμάκη δεν είναι ούτε προσφυγικής καταγωγής. Φυσικά η οικογένειά της κατοίκησε σε προσφυγικό σπίτι· εξάλλου ήσαν και τα μοναδικά.

Και κλείνω συμπληρώνοντας ότι εφόσον είχε αποφασιστεί, μετά την έξοθεν οικονομική προσφορά, να εκδοθεί η εργασία σε «βιβλίο», έπρεπε να δοθεί απ' όλους λίγο περισσότερη προσοχή, ώστε το αποτέλεσμα να είναι τέλειο. Αυτό είναι βέβαιο, αφού οι προϋποθέσεις υπήρχαν, απόδειξη το καλό υλικό που μαζεύτηκε και το ωραίο και ελεύθερο πνεύμα που γράφτηκε.

ΦΑΡΜΑΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΨΥΛΛ΄

συνέχεια από σελ. 4

Σκώντε η γεναίκα, μαζεύ΄ όση σταχτ΄ ήντανε στο τζακ΄, ντην κοσκινίζ΄ και γιομίζ΄ ένα μεγάλο σακούλ΄.

Το βαζ΄ ο άντρας κατ΄ πε ντη μασχάλ΄ ντου και τραβάει για τον Πύργο κει που γέν΄ τανε το παζάρ΄. Άμα έφτασε αρχίν΄ σε να φωνάζ΄:

— Φάρμακο για τις ψύλλ΄. Φάρμακο για τις ψυλλ΄.. Ακούγ΄νε ο κόσμος, τρεχ΄νε και αγοράζ΄νε ντη σταχτ΄ για φάρμακο. Ολ΄ αγοράζ΄ νε και κανείς δε ρωτά πώς το χρησιμοποιούνε. Κειν΄ ντην εποχή είχε πολλοί ψυλλ΄ και ο κόσμος δεν ήξερε πε τι να τις εξολοθρέψ΄.

Πολύ γρήγορα άδειασε το σακούλ΄ και ο άντρας ευχαριστημένος ετοιμάζουντανε να φυγ΄. Πάει τότε κι ένας τελευταίος και γυρεύ΄ και αυτός φάρμακο.

— Δεν έχω άλλο, ντον απαντάσει ο άντρας. Άρghεας να έρτ΄ς, το πούλ΄ σα όλο. Μον΄ έλα να τινάξω το σακούλ΄, θα βγει κομμάτ΄ και για σένα.

Άμα πήρε και τα τελευταία τινάγματα ο πελάτ΄ς, ρωτά:

— Και πώς το κάνε αυτό το φάρμακο, πατριώτ΄;

Ο άνθρωπός μας, αν και δεν περίμενε να ντον΄ ρωτήσ΄νε τέτοια πράγματα, χωρίς να τα χασ΄ ντον απαντάει:

— Θα πιάν΄ς ντο ψύλλο, θα ντον γυρνάς τανάσκελα, θα ντον ρίχνεις κομμάτ΄ φάρμακο μες στα μάτια τ΄, ο ψύλλος θα γέν΄τε κιουτρουμ΄ς. Στραβός τι μπορεί να καν΄;

— Άμα είναι να κάθουμε να κάνω όλα αυτά, απαντάει ο πελάτ΄ς, δεν τον σπάνω κι όλα;

— Κι αυτό μπορείς να το κάν΄ς, λεγ΄ ο άντρας και το βαζ΄ στην κοσή, για να αρατιστεί όσο γέν΄ται πιο λήγορα.

Παγαίν΄ στα μαγαζιά, ψουνίζ΄ ό,τι τον χρειάζουντανε για τα Χριστού-

γεννα και γυρίζ΄ στη γεναίκα τ΄ φορτωμένος. Ντον ρωτάει κειν΄ τι έκανε και αυτός ντην ιστόρ΄ σε πώς γέν΄κε το πράγμα.

Πέφτουνε, κοιμούνται. Προτού να ξημερώσ΄ καλά ξυπνάει ο άνθρωπος και τι βλεπ΄. Η γεναίκα τ΄ κοσκίνιζε και πάλε σταχτ΄. Είχε σκωθεί πε τα χαράματα και γιόμ΄ σε ένα ολόκληρο τσουβάλ΄.

— Τι κάν΄ς, κει, ντη ρωτά.

— Τι κάνω; δε βλέπ΄ς. Κοσκονίζω σταχτ΄ να πας και σήμερα στον Πύργο να ντην πουλήσ΄ς. Δε φτά-ν΄ε μόνο αυτά τα λεπτά που έφερες εχτές, χρονιάρες μέρες που έρ-κουνται, αποκρίν΄νται η γεναίκα.

— Άμα πάω και σήμερα, γεναίκα, δεν ξαναγυρνάω γερός. Μον΄ έλα δω να κοιμηθούμε ώσπου να φεξ΄ καλά και μέχρι να φάμε αυτά που έβγαλα-με εχτές θα περάσνε οι γιορτές και κάτι άλλο θα σκεφτούμε.

Η γιαγιά σταμάτησε. Φαινόταν να ζούσε σε κάποιον άλλο κόσμο. Ίσως με τη σκέψη της να γύρισε στην πατρίδα που γεννήθηκε και να ζούσε χριστουγεννιάτικες παιδικές μέρες. Εμείς τα παιδιά μέيناμε για λίγες στιγμές σιωπηλά και χαιρόμασταν, με τη φαντασία μας, μαζί με τα παιδιά του φτωχού αυτού ανθρώπου. Ο Βασίλης έλυσε τη σιωπή.

— Τι καλά που ο φτωχός αυτός άνθρωπος με αυτό τον έξυπνο τρόπο τα κατάφερε και έδωσε χαρά στα παιδιά και στη γυναίκα του για τα Χριστούγεννα:

— Όπως να το κάνεις βασίλη, ο άνθρωπος αυτός εξαπάτησε τον κόσμο κι αυτό δεν το θέλει ούτε ο Θεός, ούτε οι άνθρωποι. Άσε που άμα τον έπιανε η αστυνομία θα τον έβαζε φυλακή.

Εκείνη τη στιγμή μπήκαν στο σπίτι τα μεγάλα αδέρφια με τον πατέρα και η συζήτηση σταμάτησε εδώ.

Θ. Κιλμπασάνης

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΝΟΜΙΣΜΑ

συνέχεια από σελ. 2

Γερμανού μισθοφόρου που πέθανε βίαια λίγο αργότερα σε μία μάχη. Το χρυσό βυζαντινό νόμισμα έφτασε στην συνέχεια και στην μικρή πόλη των Φθιωτίδων Θηβών. Το είχε ένας διάκονος φυλαγμένο καλά μαζί με άλλα αργυρά και χάλκινα νομίσματα θαμμένα στην αυλή του σπιτιού του. Ένας κλέφτης που μπήκε σπίτι του να τον κλέψει τον σκότωσε χωρίς όμως να βρει τα νομίσματα. Τώρα το είχε ο Παναγής ο αρχαιοκάπηλος. Το κοιτούσε και θαύμαζε την λάμψη του και τις φαγωμένες παραστάσεις ενός ένδοξου παρελθόντος. Η χαρά του ήταν μεγάλη ώστε δεν μπορούσε να κοιμηθεί. Τελικά το άφησε από τα χέρια του. Ενώ η οικογένεια του κοιμόταν τον ύπνο του δικαίου, ο Παναγής έκρυψε το νόμισμα σε ένα κουτάκι που έβαλε στο ντουλαβί της κουζίνας. Την άλλη μέρα πήγε κανονικά στην δουλειά του. Όλο το πρωί έλαμπε από την χαρά του και σκεφτόταν συνεχώς πως να πουλήσει το χρυσό που βρήκε. Όταν γύρισε σπίτι είδε κόσμο μαζεμένο απ΄ έξω. Η γυναίκα του φάνηκε ανάμεσα στο πλήθος να κλαίει έντρομη. Ανήσυχος έτρεξε να δει τι συμβαίνει. Ρώτησε την γυναίκα του και αυτή του είπε πως το πεντάχρονο αγοράκι τους κόντεψε να πνιγεί γιατί έβαλε κάτι στο στόμα του. Ο γιατρός που

ευτυχώς ήρθε έγκαιρα το γύρισε ανάποδα και το αντικείμενο βγήκε από το μέσα του. Ο Παναγής δεν κατάλαβε καλά τι συνέβη. Πήρε το γιο του στην αγκαλιά του και έκλαψε από χαρά που δεν έπαθε τίποτα. «Τι έβαλες στο στόμα σου παιδί μου;» το ρώτησε. Και ο μικρός γιος του έδειξε το χρυσό νόμισμα που είχε ανακαλύψει ο ίδιος κρυφά την προηγούμενη νύχτα. Ο Παναγής σαστισμένος το πήρε και ίσως από φόβο και ενοχές ανάμικτα με χαρά που σώθηκε ο γιος του το πέταξε μακριά. «Δεν ξανακάνω τέτοια πράγματα» είπε μέσα του και κλαίγοντας φίλησε τον γιο του.

Ο Παναγής στάθηκε τυχερός. Το καταραμένο χρυσό νόμισμα, μοναδικής κοπής λίγων κομματιών την περίοδο της σφαγής στην Θεσσαλονίκη πριν την μεταμέλεια του αφορισμένου αυτοκράτορα μπροστά στον επίσκοπο Μεδιολάνων Αμβρόσιο, έπεσε λίγο πιο πέρα στο δρόμο. Σκονισμένο και πατημένο το παράξενο νόμισμα περίμενε το επόμενο άτομο που θα γινόταν κάτοχός του όπως μερικά έντομα ή ζώα καιροφυλακτούν στα δάση να περάσει κάποιος ζωντανός οργανισμός για να δραστηριοποιηθούν πάνω του φθειρόντας ή σκοτώνοντάς τον.

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας στη σελίδα 5 γράψαμε ότι:

«Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας ύστερα από μακρόχρονη σκέψη και συζήτηση, καθώς και ανακοίνωση στη Γεν. Συνέλευση (21-1-2001) αποφάσισε ομόφωνα να αναγείρει στη Νέα Αγχιάλο ένα ιστορικό μνημείο αντάξιο των προγόνων μας για να τιμήσει τον ιδρώτα, τις θυσίες και το αίμα των προσφύγων Αγχιαλιτών που ήρθαν κυνηγημένοι σ' αυτό τον τόπο και δημιούργησαν την πόλη της Νέας Αγχιάλου που όλοι εμείς χαιρόμαστε και απολαμβάνουμε σήμερα.

Γι' αυτό κρίναμε ότι ένα μνημείο το δικαιούνται. Ένα μνημείο που θα δείχνει συμβολικά όλες τις προσπάθειες, τις θυσίες και τους αγώνες, όχι μόνο των θεμελιωτών αλλά και των μεταγενέστερων μέχρι τις μέρες μας (μ' άλλα λόγια τη δραματική ιστορία της πόλης μας).

Το μνημείο αυτό θα είναι ανάγλυφη μαρμαρίνη στήλη 2X1,10X10,35 μέτρα, στηριγμένο πάνω σε πέτρινη βάση. Στην πρόσοψη θα υπάρχουν συμβολικά χαραγμένα τα σπουδαιότερα γεγονότα της ζωής και ανάπτυξης αυτής της πόλης στηριγμένα στο δέντρο της ελπίδας. Ο απάνθρωπος θάνασιμος βάλτος, το θανατικό της ελονοσίας, η αποφασιστικότητα και θέληση των προσφύγων για επιβίωση και πρόοδο, η συμβολή τους στους εθνικούς αγώνες, το κάρο, το κάψιμο από τους Ιταλούς στην κατοχή, το αμπέλι, η σημερινή κατάσταση με την προοπτική όχι πλέον της επιβίωσης αλλά της ένταξης και της ανταγωνιστικής παρουσίας στην περιοχή και πανελλαδικά. Η έμπνευση των συμβολικών παραστάσεων ανήκει στο συμπατριώτη μας κ. Γ. Διονυσίου.

Σήμερα θέλουμε να σας γνωρίσουμε τις οικονομικές απαιτήσεις αυτού του μνημείου.

Θα γίνει από λευκό μάρμαρο Κοζάνης κατάλληλο. Η αγορά και η μεταφορά του από την Κοζάνη στο εργαστήριο του γλύπτη στο Βόλο θα στοιχήση 700 χιλιάδες δραχ. Η εργασία του καλλιτέχνη 3.500.000 δραχ. Η κατασκευή της βάσης που θα είναι από μάρμαρο των λατομείων της Ν. Αγχιάλου δεν έχει προσδιοριστεί ακόμα. Υπολογίζεται ότι η όλη δαπάνη θα ανέλθει στα πεντέμισι εκατομμύρια δραχμές. Ο Σύλλογος σήμερα διαθέτει τέσσερα (4) εκατομμύρια. **Για τα υπόλοιπα ενάμισι εκατομμύρια δραχ. που χρειάζονται κάνουμε έκκληση στα μέλη του Συλλόγου και στους απανταχού Αγχιαλίτες που παίρνουν την εφημερίδα μας που μπορούν να βοηθήσουν, με όποιο ποσό νομίζουν ότι έχουν τη δυνατότητα, να συμβάλλουν στην ανέγερσή του.**

Τα χρήματα να στέλνονται στο λογαριασμό:

Εθνική Τράπεζα Ελλάδος αριθ. λογαρ: 157/528680-81 με την ένδειξη για την ανέγερση του μνημείου και να λένε στον ταμία να πληκτροδοτεί το όνομά τους για να ξέρουμε ποιος τα στέλνει, ή να μας στέλνουν ταχυδρομικώς αντίγραφο του αποδεικτικού κατάθεσης. Για περισσότερες πληροφορίες στο κ. Θ. Κιλμπασάνη τηλ. 010 - 7709084.

ΜΑΣ ΕΞΕΠΛΗΞΕ Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΑΦΟΓΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ

Ήταν κάτι το αναπάντεχο για μας, όταν μας τηλεφώνησαν από τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου και μας είπαν ότι η χορωδία θα εμφανισθεί και θα τραγουδήσει στην Αθήνα.

Αμέσως κινητοποιηθήκαμε, μάθαμε λεπτομέρειες και ειδοποιήσαμε τα μέλη μας. Τι θα γινόταν;

Το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Νέας Ιωνίας Αττικής διοργάνωνε το 7ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ στις 8 και 9 Δεκεμβρίου 2001 στην αίθουσα τελετών του βου Λυκείου Νέας Ιωνίας στον Περισσό. Το φέστιβαλ αυτό ήταν διήμερο (Σαββάτο και Κυριακή) και θα εμφανίζονταν οκτώ χορωδίες από διάφορα μέρη της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Όλες οι χορωδίες απ' ότι πληροφορηθήκαμε, μα και διαπιστώσαμε οι ίδιοι, αφού τις παρακολούθησαμε, ήταν συγκροτήματα αξιώσεων με πλούσια καλλιτεχνική παρουσία στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ενδεικτικά αναφέρουμε τη χορωδία «ΟΡΦΕΑΣ» Λευκάδας φημισμένη διεθνώς με βραβείο Ακαδημίας Αθηνών. Απ' τους κόλπους της ξεκίνησε η γνωστή υψίφωνος Μπάλτσα.

Η κάθε μια χορωδία τραγούδησε από 6 τραγούδια. Η χορωδία του Δήμου μας που άνοιξε το φέστιβαλ τραγουδώντας πρώτη με τα 30 μέλη της (γυναίκες και άνδρες) που πήραν μέρος, κάτω από την εμπνευσμένη καθοδήγηση του μαέστρου της κ. Γιώργου Διαμαντόπουλου στάθηκε επάξια δίπλα στις άλλες χορωδίες και απέσπασε πλούσια χειροκροτήματα και ευμενή σχόλια. Η κ. Ελένη Τερψιάδου που συνόδεψε τα τραγούδια στο πιάνο αποδείχθηκε ότι είναι ταλέντο και έχει δυνατότητες να εξελιχθεί σε εξεχούσα επαγγελματία πιανίστα.

Τα 6 τραγούδια του ρεπερτορίου της χορωδίας ήταν τα εξής:

1. Δόξα στ' όνομα του Franj Shubert 1797 - 1828 (από τη Γερμανική λειτουργία)
2. Θαλασσάκι Εναρμ. Π. Μαυρόπουλος

3. Η μικρή Ραλλού Μ. Χατζηδάκι - Εναρμ. Βασ. Πετρόχειλος

4. Η Μυρτιά Μ. Θεοδωράκη - Εναρμ. Βλ. Μαστρογιάννη

5. Έλα πάρε μου τη λύπη Μ. Χατζηδάκι - Εναρμ. Ορ. Δαόπουλος

6. Η Γοργόνα Μ. Λοίζου - Εναρμ. Γιάν. Καρκάλας

Τη χορωδία συνόδεψε από τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου η κ. Νίτσα Τσουκαλά - Καρνοπατλόγλου που πρόσφερε δώρα (προϊόντα της Αγχιάλου) στους διοργανωτές του φέστιβαλ.

Τα μέλη της χορωδίας που πήραν μέρος ήταν:

Δράγνε Νίκη, Αποστολοπούλου Μίτσα, Κολτσιδοπούλου Ελευθερία, Μαχαίρα Κρυσταλλία, Βλαχοπούλου Φρίντα, Ελευθεριάδου Άννα, Παπαδοπούλου Λίτσα, Μπαλατσούκα Έφη, Δημητρολοπούλου Δέσποινα, Αιμονιώτης Γεώργιος, Βυριδής Σαράντης, Ανεστιάδης Χρήστος, Πολυμενίδη Κλαίρη, Φιλλιπιδή Ζέφη, Καρανεννίζη Αικατερίνη, Μηδειάτη Κούλα, Γκίνη Ελένη, Ζήση Ελένη, Γιαλέρνιου Άννα, Κίτσου Λεωνίδα, Ναρλής Δημήτριος, Παυλίδης Νικόλαος, Βλαχάκη Λίτσα, Καμπούρης Μιχάλης, Μαγλάρα Μαρία, Δημόπουλος Απόστολος, Ρίζος Αναστάσιος, Δολιανίτη Κική.

Τη Χορωδία του Δήμου Νέας Αγχιάλου διηύθυνε ο Γιώργος Διαμαντόπουλος.

Εμείς από την πλευρά μας δεν έχουμε παρά να συγχαρούμε: τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου Ν. Αγχιάλου και την διευθύνουσα κ. Ν. Τσουκαλά, τον διευθύνοντα καλλιτέχνη - μαέστρο κ. Γ. Διαμαντόπουλο και όλα τα μέλη της χορωδίας (γυναίκες και άνδρες) για την άφογη εμφάνισή τους που έδειξαν ότι αποτελούν ένα καλοδεμένο σύνολο και να τους ευχηθούμε πολλές και επιτυχείς συμμετοχές σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις.

ΑΠΟ ΤΗΝ Π. ΑΓΧΙΑΛΟ

Τελευταία μέρα 11.6.2001 του Φροντιστηρίου Ελλην. γλώσσας στην Π. Αγχιάλο έξω από το σχολείο. Στο βάθος η Εκκλησία του Χριστού

Βουγάρο - Ελληνικός Σύλλογος «Η Αγχιάλος»
11.06.2001 τελευταία μέρα του Σχολείου

«Αν δεν κλάψει το παιδί, δεν το ταιΐζει η μάννα» ή «ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΧΑΡΙΖΕΤΑΙ· ΌΛΑ ΚΑΤΑΚΤΙΟΥΝΤΑΙ»

Αυτό λοιπόν που είναι αυτονόητο για ένα μωρό μερικών ωρών, δυστυχώς δεν είναι κατανοητό πια για ολόκληρη την κοινωνία. Εξηγούμαι:

α) για τους αγρότες της Ν. Αγχιάλου τη στιγμή που η καλλιέργεια της αμυγδαλιάς πάει στο τέλος της

β) η καλλιέργεια της ελιάς δυστυχώς δεν φαίνεται να δίνει βιώσιμο εισόδημα (λάδι 800 δρχ./κιλό, ελιές αζήτητες ή στις 320 δρχ./κιλό, ή Χαλκιδικής ποιον θα πρωτοσώσει;)

γ) το μέλλον της αμπελοκαλλιέργειας είναι πολύ άσχημο

δ) το πετρέλαιο κίνησης (το ακριβότερο στην Ευρώπη για τον Έλληνα) 270 δρχ./λίτρο περίπου (εκτός αν πάμε στο πετρέλαιο θέρμανσης των 103 δρχ./λίτρο στο τρακτέρ και την ΣΔΟΕ να καρδοκεί)

ε) τα γεωργικά έξοδα και μηχανήματα αυξάνονται 20% ετησίως

στ) τα λαχανικά σαν καλλιέργεια δεν αποδίδουν βιώσιμο εισόδημα

ζ) η βιομηχανική τομάτα, τα ζαχαρότευτλα και το βαμβάκι ακολουθούν φθίνουσα πορεία

η) τα αγροτικά ενοίκια 30 - 40.000 δρχ. το στρέμμα (στην εφορία οι ιδιοκτήτες δηλώνουν 8.000 δρχ. το στρέμμα).

Παρ' όλα αυτά ο αγρότης Αγχιαλίτης δεν βγαίνει στο δρόμο, δεν διαμαρτύρεται δεν φωνάζει το δικαίωμά του να ζήσει τίμια την οικογένειά του. Γιατί; Διότι μικροπολιτικές σκοπιμότητες, υποσχέσεις για «βόλεμα» παιδιών, αντιδεξιά ή αντιαριστερά μεταπολεμικά συμπλέγματα των παλαιότερων γενεών (που δυστυχώς μεταφέρονται στους νεωτέρους, αντί να λιώσουν στο καζάνι της «λήθης»), μικροπροσωπικές αντιθέσεις δημιουργούν και οδηγούν στην εθελουφλία, στον εφησυχασμό, στο ραγιαδισμό, στην υλική και ηθική μιζέρια, στο ελληνικό «δε βαριέσαι, πάμε στο καφενείο και άσε τους άλλους να αγωνίζονται» κι αν κερδίσουν κάτι, θα κερδίσουμε κι εμείς».

Δυστυχώς κύριοι, δεν είναι έτσι..

(Σας παραπέμπω στον τίτλο του άρθρου και σας θυμίζω ότι είστε πλέον ενήλικες)

Νικόλαος Κ. Τοκαλής
Γεωπόνος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αγαπητοί συμπολίτες, μέλη του Συλλόγου μας, με λύπη σας ανακοινώνουμε ότι το γραφείο που νοικιάζαμε για τις ανάγκες του Συλλόγου στο κέντρο της Αθήνας οδός Σανταρόζα 3, το ξενοικιάσαμε για οικονομικούς λόγους.

Αχελινή παροιμία:

**Κάθε πετεινός στην
κουμουλιά τ' λαλεί**